

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dñica. XIII. post Trinitatis

laudare quis nolint. Aug⁹. de 2 cor. enā. Saebat ille sic q̄ noras habebat z p̄sep̄tes z futuras hominū voluntates tanto magis predicaturos q̄nto magis ne p̄dicaret eis p̄cipiebat: vt qd̄ q̄ p̄cipiebat: s; pigris volebat oñdere q̄nto gaudios⁹ q̄ntoq; feruenti⁹ eū p̄dicare debeat q̄b; iuber vt p̄dicent: q̄n illi q̄ p̄hibebāt tacere n̄ poterāt. Tria ḡ docemur ex premissis.

Primum: laudes hoim fugere.

Secundum: dei gloriā querere.

Tertium: diuinū op⁹ extollere.

Primum zc. Nā p̄cepit dñs ne cui dicerent. **Chrysos.** Gloria q̄ppe cupere in gloriatio est: p̄nā autē gloria ē hāc despiciere: z nullaz ei⁹ facere curā: s; ad id qd̄ deo placet oia dicere z facere. **Secundum** dei gloriā q̄rere qz q̄nto eis p̄cipiebat: tāto ampl⁹ p̄dicabant. **1. Cor. x.** Oia in gloriā dei facite. **Chrysos.** Jā poterim⁹ z mercedē recipere ab eo q̄ nra videt diligēter cū eo solo cōtēti fuerim⁹ inspectore. **Tertium** ē diuinū op⁹ extollere qz admirabatur dicētes Bene oia fecit zc. **Ps.** Quā magnificata sūt opa tua dñe: oia in sapia fecisti. **Dicas** mus z nos qm̄ omnia bñ fecit dñs. Tū in opere creatōis. **Un̄ Ben̄ j.** Vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat z erant valde bona. Et p̄cipue circa hoim: de q̄ **Eccl. vij.** Inuenti q̄ de⁹ fecerit hoim rectū. Et q̄ seq̄t hoiminis p̄fusio: qz rectitudinē a cōditore sibi datā nō seruauit quēadmodū alie creature. **Aug⁹.** Arbor seruauit qd̄ creata est: hō deleuit qd̄ erectus est. Tū in ope gubernatiōis. **Sap. xiiij.** Tu autē p̄r gubernas oia sapia. **Eccl. dicat.** Ultra mala sūt in vniuerso: ḡ z hoc p̄mittit de⁹: ḡ nō fac oia bñ in ope gubernatiōis. **Dicēdū** cum Augustino in encheridō. q̄ de⁹ oipotens nullo mō p̄mitteret aliqd̄ malū eē in opib; suis nisi eēt vsq; adeo oipotēs z bon⁹ vt bñ faceret etiā de malo. Tū in ope retributiōis: qz nullū malū impunitū z nullū bonū reliq̄t irremuneratū. **Dan. iij.** Iustus es in oib; q̄ fecisti. **Et ps. liij.** Tu red des vnica qz iuxta opera sua. **Hui⁹** snie p̄sideratio multū sollicitos nos reddere debet z timoratos qz velimus nolimus oportet tādem corā sūmo iudice assistere: vt recipiat vnūq; qz prout gessit. **Et ceterū** plurim notabile ē iob: z de b̄to hieronymo

Vide in scdo aduentual. feria q̄rta post secundam dñicam.

Tertium ar. **Aut. zc.** Videte ergo nestis ingrati erga deus. **Dicit** em̄ lex. **Bñficiū** acceptor naturalis obligat ad arctidota. **1. S; si. s.** **Cōsult. ff.** d̄ petitiōe hēreditatis. **Bñficia** ḡ sūt deuote recognoſcenda p̄sertim si volum⁹ alta impetrare. **Nā** vt hētur de rescriptis. **Si** p̄ponente. **Quātūcūq;** modicū sit bñficiū: semp de ipso faciēda est mētio si aliud voluerit q̄s impetrare. **Pone** casum si vis. **Horate** et q̄ vituperandus est ille cui bon⁹ medic⁹ reparauit auditū z loquelā. z tñ postea i⁹ pugnetur eū z diffamaret: cū de iure teneatur gr̄as ei exhibere z obsequia. **Et** pone z applica notādo: qz ebri⁹ venit ad nos vt medicus z de p̄p̄io sanguine p̄ſecit medicinā. **Cauete** ḡ ab ingratitudine qm̄ vt dicit **Bern̄.** **Nihil** ita deo displicet p̄sertim in filiis gratie quēadmodum ingratitudo.

Dñica. xiiij. Sermo. j.

Quid facien
Quo vitā eternam possidebo. **Lu. x.** **Abrae** dicte sūt p̄missiones z temini ei⁹. **Gal. iij.** **Nō** pot vitā etna possideri: nisi i⁹trute istaz p̄missionū q̄ sūt p̄missiones sp̄lit⁹ britudis. **1. Temine** gr̄e: z gl̄e. **Hec** ei hñtur ex p̄missionē facta abrae. **Ben̄. xxiij.** **In** semine tuo bñdicent oēs gētes terre.

Salutatio. **Quid** faciendo zc. **Primum** ar. **An** possit hō bo nūfaciens de mereri apud deū vitā eternam. **Vide** in dñica q̄nq; gesime s̄mone p̄mo. **Secundū** ar. **In** euangelio hodierno nos informat dñs de oib; q̄ necessaria sūt ad vitā eternā possidendā. **Ubi** s̄ notāde tres p̄cipue instructiōes. **Prima** est: instructio attractiua. **Secda** est directiua. **Tertia** est declaratiua. **In** hoc s̄mo. dicēdū de p̄ma. **Circa** quod notādū qz in euāgelio ad alliciēdos discipulos aios z oim gñaliter: dñs dicebat. **Bti** q̄ vidēt q̄ vos vidēt. **i.** q̄ vidēt i me impletū qd̄ antiq; p̄rib; fuerat p̄missū. **Dico** em̄ vob; qz mlti p̄bere z reges siue iusti (q̄s em̄ reges lucas dicit / matth. eius iij)

nos appellat q̄ passioibz suis impandovt reges p̄sūt voluerit videre q̄ vos videret̄ z nō viderit̄: z audire q̄ audiret̄ z nō audiret̄. Theo. B̄nificat eos z oēs simplr̄ qui eū fide respiciūt: ex h̄ q̄ antiq̄ p̄phete z reges deū in carne videre z audire optauerūt. Et reuera hec ē instructio mirabilis attractiua. Nā si tanto desiderio ferebāt antiq̄ ad p̄missum: q̄nta deuorōe z amorz affectione trahi z ferri dēnt ad tantū b̄nificiū tā actualit̄ exhibitiū: vt v̄z ip̄m ch̄m videam⁹ z aspiciam⁹ p̄ fidē. Erit autem hec visio vtilis p̄cipue ad tria.

Primo ad cōmissoz p̄niam.

Secundo ad aduersoz patientiā.

Tercio ad opandoz diligētiā.

Primo zc. Ezech. xliij. Tu autē fili hoīs i. o. p̄dicator ostēde domui israel: tēplum id ē oīde pctōub⁹ ch̄m (q̄ d̄r tēplū Jo. iij.) z p̄fidant̄ ab iniquitatibz suis. z Esa. xxvj. A facie tua dñe p̄cepimus z parturi uim⁹: z peperim⁹ sp̄m salutis. A facie etiā dñi q̄ pro pctis n̄ris in cruce pepēdit deū bēn⁹: p̄cipere timorē z cordis cōpunctioē nē. Vñ alia trāslatio h̄z. A timore tuo cōcepim⁹. Et Job. xxij. A facie dñi turbatus sum bona. i. turbatiōe: z p̄sideras eū sc̄z p̄ pctis n̄ris crucifixū: timore sollicitoz.

Secundo ad aduersoz patientiā. Heb. xij. Recogitate eū q̄ talē aduers⁹ se: sustinuit p̄jectionē: vt nō fatigemini animis v̄ris deficientes. Et. j. Pe. iij. Ch̄s in carne passus z vos eadē cogitatōe armamini. Tercio ad opandoz diligētiā. Eū ei videm⁹ p̄ fidē z cogitam⁹ q̄ ch̄s seip̄m p̄ nob̄ exposuit: eū oī diligētiā conari dēma⁹ d̄ eius exequēda b̄nificita: ne fraudemur fructu passionis quā p̄ nob̄ sustinuit. Eū em̄ tantā curā de n̄ra salute habuit: cadere debemus ne vilipendam⁹ aias n̄ras. Aug. Appende te ex p̄cio ne vilipetas tibiip̄i. Et. j. Eoz. vj. Empti em̄ estz p̄cio magno glo. z poz. deū in corpore v̄fo. Igit̄ iuxta apl̄m Heb. xij. Deponētes oē pōd⁹ z arcūstās nos pctm̄: p̄ paciētiā curram⁹. i. diligēter p̄cedam⁹ ad oē bonū op⁹ tēratioē: b̄ virtūter resistēdo. Jō d̄r ad p̄positū nob̄ certamē aspiciētes in autore fidei z p̄sumatorē iesum. Et certe miro seruoze sp̄s possibilē debem⁹ adhibere diligētiā in opib⁹ bonis. Exēplū in vi. pa. Quidā iuuenis

requirit a sene in morte p̄b̄s edificatiōis q̄ proprioz redderet ad opa bona. Cui ille p̄lit: respice ad solē: ad terrā: ad formicaz: z ad gallū. Nā sol p̄p̄ q̄ d̄cūq̄ cursum suū retardat nec ab ingratis radios suos retrahit: sic nec tu p̄p̄ cuiuscūq̄ ingrati tūd̄ nē: pietatē z charitatē opa subtrahas. Formica etiā meliora grana colligit de q̄b⁹ in hyeme viuit: sic in hac vita salutis opera multiplica: ne in morte penuriā patiaris. Terra licet ab oibus cōgulet̄: tñ oib⁹ dat arbores z fructus v̄riles. Quarto attenq̄ dē ad gallū q̄ alis se verberans neq̄q̄ noctis horas obliuiscit. Eū q̄ fili mi sum⁹ facies: thesaurz sapientiē possidebis. Nē itaq̄ nos ad diligētiā boni operis hortat̄ Sed sup̄ omnia ad hoc valet exemplum. ch̄sti deuote cōtemplatum. Bernard⁹ Ch̄s ostēdit tibi man⁹ vt facias q̄ fecit: latus vt sentias q̄ sensit: pedes vt ambulēs quo perrexit.

Tercio art. Aud. zc. Cauēz itaq̄ ab ingrati tūd̄. Nā s̄m iura p̄p̄ ingrati tūd̄ nē p̄uand⁹ ē aliq̄s b̄nificio. E. de reuo. dona. l. finali. Et extra d̄ donationi b̄. c. finali. Audite q̄ntū diligere deberet̄ benignū p̄ncipē q̄ vos vult ad andrem suū allicere p̄b̄s ḡrosi z b̄nificijs copiosis: nō q̄dē q̄ v̄fo indigeat obsequio: s̄z d̄s rapat vt ampliora vob̄ b̄nificia p̄ferat. Si p̄o illū cōtemnitis z offendit̄: nōne merito huiusmodi b̄nificijs p̄uandi estz? Erpone z applica notādo illud. j. Regū ij. Qui me honorificauerit gl̄ficabo eū: q̄ aut me cōtemnunt erūt ignobiles.

Dñica. xij. post trinitatis.

Sermo secundus.

Quid facien

doz. Hoc ar̄ dico testamētū affirmatū zc. v̄lz donauit d̄s Gal. iij. Tria s̄t ibi notāda: q̄z p̄sideratio ad hoc valet vt vitā eternā possideamus. Primum: est diuina miscōia: sc̄z in p̄missione.

Secundū: est miscōie efficacitā: qz nō p̄t p̄missio eius irrita fieri.

Tertium: ē efficacitē excellētia sine p̄cellētia: qz per eā habet̄ hereditas.

Hec tria patent ex textu ep̄istole. De his